

Опроштајно обраћање Високог представника Волфганга Петритсцха грађанима Босне и Херцевине

COMSFOR, Edžcellencies, Ambassadors...

It is a short farenjell address and I hope you njill forgive me if I snjitch to the local language. But please be assured that my njords are not only addressed to the citizens of Bosnia and Herzegovina, but also to you – for all the edžtraordinary hard njork you have put in during my time here. I knonj you njill give all your support to Lord Paddy Ashdonjn. He is edžtremely fortunate in having you as colleagues, colleagues that I am proud to have njorked njith as part of the same team.

Желим упутити неколико опроштајних ријечи вама, грађанима Босне и Херцеговине.

Три године које сам провео овде на функцији Високог представника за мене су биле највећи изазов, а исто тако посебан и фасцинантан период у мом животу.

Босна и Херцеговина за мене истовремено означава и неуспјех и наду модерног човјечанства; неуспјех, зато што ми, међународна заједница, нисмо на вријеме зауставили рат. А наду, зато што смо на крају ипак урадили праву ствар и дали свој допринос да Босна и Херцеговина стане на сопствене ноге.

Када сам дошао овде, овај задатак је изгледао превелик. Формално и правно гледајући, Босна и Херцеговина је била једна држава.

У стварности, она је била скупина различитих националних

заједница и територија које су једна на другу гледале са сумњом, па чак и са отвореним непријатељством, нудећи мало тога вама, грађанима.

Данас ситуација изгледа драстично другачије.

Босна и Херцеговина је срасла и постала права држава; не баш најфункционалнија, али ипак држава. Њени лидери – многи су вечерас овде присутни – и ви, грађани, преузели сте одговорност да вашу домовину претворите у прави дом.

Желим да вам се за то захвалим. Сва постигнућа из протекле три године, пробој у повратку избјеглица, економска ситуација која се полако поправља, функционисање државних институција, пријем БиХ у Савјет Европе, историјски споразум Мраковица-Сарајево – ви сте ти који сте омогућили све ово.

А важно је напоменути да иза свих ових постигнућа стоје обичне животне приче.

Кад сам прије два дана био у Сребреници случајно сам наишао на малу ашчаницу коју је недавно отворио брачни пар повратника у овај град. На шпорету су се кухала традиционална босанска јела – соган долма и шиш ћевап – док су гости сједили за столовима и причали. Власник ми је повјерио да није лако, али да он и његова породица могу да живе од овог посла и да су сретни што су се коначно вратили у свој дом.

Прије три године, ово би било немогуће.

Ови сусрети, којих је било премало током мог боравка у Босни и Херцеговини, су оно што ми је увијек давало снагу да наставим свој посао.

Одговорност Високог представника је да успостави оквир за функционисање демократије и све моје Одлуке у протекле три године су донесене с намјером да придонесу побољшању ситуације у Босни и Херцеговини. Међутим, неке од тих Одлука су биле веома тешке за мене, посебно оне којима сам смјенио поједине

званичнике, јер и они су ипак људи са својим животима и надама.

Наравно, морам споменути и историјски споразум Мраковица-Сарајево.

То је био истински компромис. А компромис ће увијек бити важан у земљи као што је Босна и Херцеговина. Стални, понекад фрустрирајући, преговори о заједничкој будућности представљају срж демократије. Управо ради тога, тај је Споразум тако важан.

Пријем ваше земље у Савјет Европе прошлог мјесеца показује колико сте далеко отишли. Морате бити сигурни у једну ствар, а то је да је ваша будућност у Европи.

Нема сумње да је остало још озбиљних питања за мог насљедника Педија Ешдауна. Међутим, вјерујем да он има солидну основу за даљњи рад и да ће се моћи ослонити на вашу подршку.

Циљ је јасан, пут је зацртан, а ви сте већ доста тога постигли. Можете бити поносни на то.

А и ја могу бити поносан што сам прошао један дио пута заједно са вама.

То се наравно односи и на све моје сараднике у ОХР-у који су ми пружили несебичну подршку у ове три године.

Хвала вам.